

Vestkyst; men denne Kysts Belysning vilde dog dermed ikke være fuldbendt. Skulde den være belyst som den norske og svenske Kyst ved Kattegat og Skagerak er det, skulde der endnu to Fyr til. Det ses saaledes, at der staar Meget tilbage at gjøre, og at det ikke vel kan gaa an, at vi nu pludselig ville lade Fyrarbejderne næsten helt standse. Jeg mener ikke, at vi aarlig behøve at give saa Meget ud som i de sidste Aar; men at give 200,000 Kr. eller noget lignende ud hertil hvert Aar tror jeg rigtignok, at vi blive nødt til for en længere Aarrække. Af de to Fyr, som Udvalget foreslaar negtede, skal jeg gaa ind paa den ene Negtelse, nemlig af det, der angaar det mest beboelige Arbejde, Loddjerg Fyr, hvortil der som første Bidrag er opført 127,000 Kr., idet jeg dog forudsætter, at dette kun vil bevirke en kortvarig Opsættelse af dette vigtige Fyrs Bygning. Naar det gaar ud af Finantslovsforslaget, vilde der være tilbage omtrent 200,000 Kr., det vil sige, naar Skjoldnæsfyret ikke ogsaa negtes. Dette Fyrs Betydning er allerede omtalt af det ærede Medlem fra Vrå (Steenstrup). Jeg vil derfor kun bemærke, at det vil have megen Betydning for vor indenrigske Fart, og vi have hidtil ved vore Fyranlæg gjort Mindre for den indenrigske end for den udenrigske Fart. Marineministeriet har desuden faaet et Andragende om dette Fyrs Bygning fra en Mængde Skibsførere, og jeg kan anføre en anden Omstændighed, som viser, hvormeget man trænger til dette Fyr. Ministeriet har nemlig faaet et Andragende fra en privat Mand om at maatte anlægge det, mod at han maatte have en vis Skibsaagift af de Skibe, der benytte det. Det kunde der naturligvis ikke være Tale om at gaa ind paa, men at et saadant Andragende er kommet, viser, hvor stor Trangen er til dette Fyr. Jeg skal tage mig den Frihed mellem anden og tredje Behandling at henvende mig igjen til Udvalget, for om muligt at faae dets Tilslutning til Anlægget paa Skjoldnæs. Det er desuden ogsaa af en anden Grund uhelbikt saaledes pludselig faa godt som ganske at standse Fyranlægene, idet vi vistnok blive nødt til at affædige Størstedelen af det øvede Personale, som nu anvendes f. Ex. til at søre Tilsyn med Arbejderne, og skal man bruge det igjen, er det højt sandsynligt, at man ikke er istand til at faae det. Det forekommer mig derfor, at der er mange Grunde, som tale for, at det vil være rigtigt med nogenlunde jævn Kraft at fortsætte Fyrarbejderne. Om de øvrige Endringsforslag er der Enighed mellem Udvalget og mig, og jeg har derfor ikke Anledning til at omtale dem. Hermed skal jeg slutte de Bemærkninger, som jeg har fundet Anledning til at fremsætte.

Saastrup: Jeg vil blot gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 126. Det forekommer mig efter den

ærede Ordførers Udtalelser, at Udvalget egentlig ikke havde saa Meget imod, at Skrueskonnerten blev udsendt til Sjællands Vestkyst, men at denne Bevilling tilligemed de andre Udrustningsbevillinger blev negtet af finansielle Hensyn. Jeg vilde imidlertid beklage, om dette Forsøg ikke blev gjort. Det er jo kjendt af Alle — vistnok ogsaa af Alle i denne Sal — at vore Fiskere paa den vestjydske Kyst ere meget udsatte for Indgreb af de fremmede Fiskere, og det Dnsfellige i, at der kunde gjøres Noget for at forhindre disse Overgreb, har været omtalt flere Gange. Saavel fra Fiskere som fra flere ærede Medlemmer her i Salen er der for Ministeren udtalt Dnsket om, at der blev gjort Noget. Den høitærede Minister svarede ifjor, at han vilde gjerne gjøre Sit til at hjælpe disse Fiskere, men nogen bestemt Ordre kunde han jo ikke medgive Chefen for et saadant Skib. Det synes mig imidlertid dog, at man kunde opnaa, at der blev indhentet Oplysninger om Forholdene ogsaa fra denne Side. Der er fra Fiskere kommet Oplysninger om, hvorledes det gaar til, at de faae deres Garn og i det Hele taget deres Fiskeri forstyrret af de fremmede Fiskere. Det vilde ganske vist gavne, naar et Orlogsskib kom derned og dets Chef havde bestemt Ordres til at undersøge disse Forhold og være Fiskerne til saa megen Nytte som muligt, og en saadan Ordre vilde dog vistnok kunne gives ham. Det har glædet mig, at den høitærede Minister var venlig stemt overfor denne Sag, og jeg vil anbefale Thinget dog ikke at negte Forslaget, saa at det kunde muliggjøres den ærede Minister at foretage dette Forsøg, som er af saa megen Betydning og Vigtighed. — Jeg takker den ærede Minister for den Motivering, han tilspøede, og det var den, at Mandskabet, som skulde med Skibet, jo alligevel skulde underholdes paa Logiskibet indtil senere hen i Sommeren, da Skibet til den Tid alligevel skulle udsendes; jeg tillader mig nemlig at tro, at, naar Skibet dog skal paa Løgt som Dvælseskib, kunde det ligesaa godt foretage sine Dvælseser paa Sjællands Vestkyst, naar der saa er Udset til, at det tillige kunde gjøre nogen Nytte for Fiskeriet. Jeg har imidlertid det Haab, at der, selv om Forslaget bliver negtet ved 2den Behandling, vil komme en Overenskomst istand inden 3die Behandling mellem Udvalget og den høitærede Minister. Jeg vil i ethvert Tilfælde prøve, at de af det ærede Udvalgs Medlemmer, som ere stemte for Sagen, ville gjøre Alt, hvad der staar i deres Magt, for at Forsøget kan blive gjort.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg vil blot rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), idet jeg dog ikke skal komme meget langt ind paa denne Sag, da den vistnok er tilstrækkelig belyst fra begge Sider. Jeg kan imidlertid